

Teksten (verhalen, gedichten,...) op de panelen

Brugge

1.

Als kind ben ik opgegroeid in Gent. Ik droomde er altijd van om in Oostende te wonen. Familie van mijn vader woonde daar. We gingen soms op bezoek. Daar leerde ik mijn man kennen. Zo ben ik naar Oostende gaan wonen. 2 kinderen kreeg ik daar.

Dan zijn we verhuisd naar Gistel. We kregen daar nog een derde kind. Ik woonde liever in Oostende. Alles is er dichtbij. Je kan overal te voet naar toe. Nu moeten we de auto nemen om naar Oostende te gaan. Het is moeilijk om daar een parkeerplaats te vinden. Dat is jammer.

2.

In 1958 opende de wereldtentoonstelling, "expo'58" te Brussel. Van toen af is het leven in een andere richting gestuurd, nieuwe tijden tegemoet. De start was gegeven en het levensritme werd opgedreven. Auto's werden aangekocht, men begon te reizen.

Nu zijn we de 21^{ste} eeuw. De zeelucht van toen is er niet meer, wel de uitlaatgassen van auto's. In de toekomst zal men bij het buiten gaan, verplicht zijn een gasmasker te dragen. Ziekten zijn aan de orde van de dag. Via satelliet en een schotelset, is de digitale kleurentelevisie een venster op de wereld. De mensen in de straat begroeten elkaar nog nauwelijks en gaan vlug verder.

3.

De Lijsterhoek

Toen ik 20 jaar was, leerde ik een jongen kennen.

3 jaar later zijn we vertrokken naar Beernem.

Zijn ouders hadden een boerderijtje in de Lijsterhoek

....

Iets is me goed bijgebleven: "Lijster is een vogel die fluit: de Lijsterhoek is waar we gelukkig zijn."

4.

Ik groeide op in Moere.

Dat is een klein dorpje tegen Gistel.

Vroeger waren er veel weilanden, maar ondertussen heel veel huizen.

Toen hadden we nog veel plaats om buiten te spelen. Ik ravotte met de meisjes uit de buurt.

Mijn moeder had een klein kruidenierswinkeltje. Daar verkocht ze alles. Als de winkel gesloten was, durfden de mensen zelfs aankloppen omdat ze geen boter meer hadden. Mijn moeder maakte ook schorten.

Ondertussen is ze in pensioen, maar ze woont er nog altijd.

De winkel is gesloten.

5.

Er komen ook veel toeristen vanuit alle hoeken van de wereld naar Brugge. Vooral de Chinezen vind je er talrijk. Met hun fototoestel leggen ze alles vast wat ze tegen komen. Ik denk dat ik al op veel foto's sta van de Chinezen. Ook kan je er mooie kant vinden. Soms is het namaak. Maar dat weten de toeristen niet.

6.

Ik kom van de zee,
Waar het water met de duinen speelt.
Voor de duinen die resten, moeten wij goed zorgen.
Dat is de toekomst.

Ik kom van de zee,
Waar de wind met je haren speelt.
Waar het zand in je ogen waait.
Daar kan je hard lopen, alleen de wind houdt je tegen.

Ik kom van de zee,
Waar je de kracht van het leven vindt.
Waar verdriet met de wind mee waait;
En dan schijnt de zon.

7.

Oedelem "mijn" dorp

In november '78 namen wij als eersten onze intrek in het nieuwe huis. Het weer was erbarmelijk: door de spiegelgladde paden verliep de verhuis moeilijk. Dit is één van de strengste winters ooit geweest. Na enkele jaren hadden daar 32 jonge gezinnen hun intrek genomen. Onze jongste dochter werd daar als eerste geboren. In één jaar tijd was de ooievaar in de wijk negen keer langs geweest. Het was er heel goed om te wonen: goeie, behulpzame burens, precies twee grote families, want de wijk was gesplitst door twee straten.

Achteraan in een bestaande villa liepen herten. Daardoor is ook de straatnaam ontstaan: Hertepad.

Oostende

1.

Mijn streek

De kust is de streek waar ik woon.

Ik vind het een mooie streek, wij hebben mooie stranden en prachtige duinen. Ook de havens zijn mooi: vissersbootjes, plezierbootjes en vismarkten.

Langs de zeedijk kan men mooie wandelingen maken, zeker wanneer de zon ondergaat. De prachtige kleuren zijn altijd al een inspiratie geweest voor schilders.

2.

Beste Jan en Frieda,

Wij willen jullie eens uitnodigen om naar Middelkerke te komen. Het is hier leuk, er is een casino, er is de zee en het strand én ook een mountainbikeparcours.

Breng zeker jullie fiets mee. We kunnen langs de dijk rijden met zicht op de zee. Er zijn hier bovendien ook veel restaurantjes en nog veel meer dingen....

Laat eens iets weten !
Tot binnenkort,

3. Bekegem

In onze straat kennen de mensen de burens nog en ze kennen ook de namen. Als er iemand ziek is, kan hij op de burens rekenen om een handje te helpen. Dat vind ik zo mooi aan onze straat. Met 4 gezinnen uit de buurt organiseren we elk jaar een straatfeest waar we toch 150 mensen mogen verwelkomen.

Ik werk nog mee in het bestuur van de Chiro en van Ziekenzorg van Bekegem waar we toch een 5-tal feesten organiseren. We zien dat de mensen van Bekegem daar altijd massaal aanwezig zijn. Dat doen ze om onze verenigingen te steunen en voor de gezelligheid. Dit jaar zijn we nog gestart met "Bekegem speelt met vuur", dat begon de zaterdagavond met de mis en een religieuze ommegang rond de kerk langs de vernieuwde beeldengroep over het leven van Laurentius. Er werd dan een Laurentiusvuur aangestoken. Als het vuur goed brandde, barstte het feest los met de groep Boombal. Tien verenigingen van Bekegem stonden rond de markt met drank en lekkernijen en enkele volksspelen. En dat kan allemaal in ons kleine Bekegem, maar wel met de steun van Ichtegem.

4.

Het alfabet van de kust : weerhouden voor het krantje

Apartementen

Bezoekers (ook wel toeristen genoemd)

Camping of **C**asino (afhankelijk van hoeveel geld je hebt)

Duinen

Etalages (kijken)

File (ja, je moet soms afzien om bij ons te geraken)

Garnalen (van die lekkere verse...)

Hondenpoep

Ijskraampjes

Jehovagetuigen

Kerstboomverbranding op het strand

Luchthaven

Mosselen en **M**eeuwen

Nudistenstrand

OCMW

Pier

Quickstep dansen kan je overal

Renbaan

Strand met **S**chelpen

Tram

Uitgaan

Vis, **V**issen, **V**isser, **V**ismijn, **V**isgeur, **V**iswinkel, **V**iskraam

Wind

XTC jammergenoeg

Yoga

Zon en **Z**ee natuurlijk !

(ABC op foto van de meeuwen ?)

5.

Kruiswoordraadsel van de kust: *weerhouden voor het krantje- zie afzonderlijk document*

6.

Een straat zoals in de oude tijd

Ik woon in een straat waar ik kan wegdromen.

Dan droom ik van mijn kindertijd. In de straat waar ik woon, rijd je in tot ongeveer 150 m en dan zijn er twee delen: één naar links en één naar rechts. En langs beide kanten einde weg.

In mijn straat kunnen kinderen nog op straat spelen, fietsen, hinkelen, lopen, tennissen, met de bal spelen enzovoort....

Wat glunderen mijn ogen als ik die kinderen allemaal met elkaar zie spelen.

Kun je nu geloven hoe graag ik in die straat woon en wegdroom naar mijn kinderjaren...

Roeselare

1.

Batjes

De batjes in Roeselare zijn heel populair. Waar vindt men de batjes ? In de Noordstraat, Ooststraat, Manestraat, Ardooisesteenweg en aan het station. De batjes beginnen eind juni en begin juli. Batjes is eigenlijk typisch Roeselaars. De batjes beginnen van zaterdagmorgen tot de maandagavond. De straten zijn dan allemaal afgezet. Er mogen dan geen auto's rijden. Dat is maar goed ook, want er is dan heel veel volk. Ge kunt er op de koppen lopen, zoals ze zeggen in het Roeselaars. De winkels zetten dan kraampjes buiten, zodat men er in kan snuffelen. Zo kun je nog eens een batje doen.

2.

Toen we jong waren, moesten we veel gebruik maken van een 'ketel'. 3 km verder van ons huis gebruiken ze een 'seule' en de oudere mensen een 'oakre' wanneer ze naar 'bachen" moesten. 'Bachen' ons huis was er een klein 'kot' waar we ons 'kakske' moesten doen.

Wanneer we moeten gaan 'travakken' neem ik altijd men 'carnecièrè' mee. Ik eet het liefst een paar 'stuuutjes' met 'espe'. Verleden week had ik een potje yoghurt mee, maar ik kon het niet eten. Ik had een 'ferkette' of 'fourchette' mee in plaats van een lepel. Mijn 'wuf' had ook nog 'karootjes' tussen mijn 'stuuutjes' gelegd, maar ik 'meuge' dat niet echt.

Vandaag heb ik een 'taloare' mee omdat ik een potje moet opwarmen in de microgolf. Zo uit een potje eten vind ik niet smakelijk.

Allé, ik ga naar 'min huus' maar dat valt redelijk tegen. Ik heb zo koud aan mijn kop want ik heb mijn 'klakke' vergeten.

3.

Mijn moeder was huisvrouw en mijn vader was vroeger wielrenner. Ik ben van een gezin van 13 kinderen, ik ben het twaalfde kind van de 13. Ik ben geboren in Woumen op 22 april 1961. Daar weet ik niet veel meer van. Later zijn we dan

verhuisd naar Kachtem 'op de platse'. Het was een groot huis met zeven slaapkamers en een grote keuken, zes plaatsen en zes kotten. We waren met zes zussen en zeven broers. Eén broer was soldaat en de anderen moesten gaan werken....

Als ik zeven jaar was, stierf mijn vader. Mijn hart was verloren. Mijn moeder kon ons niet allemaal meer onderhouden, maar toch deed ze het met veel liefde.

4.

In België hebben de mensen een boos gezicht.

België is goed want de kinderen kunnen hier allemaal naar school.

Belgen zijn zot van frietjes.

België is een veilig land.

In België zijn alle huizen mooi.

In België zijn er veel te veel honden.

Kortrijk

1.

Sint-velo

Met heel zijn bovenlichaam uit de sportkar, een vinger in de lucht. Ik riep; "wie is het?" Het was de Briek, hij was weg gesprongen op de Kimmel. Het was berenweer, maar dan was hij op zijn best. Ik zette het op een lopen, want een paar meter verder stond de gebuur. Ik sprong een gat in de lucht, niet voor die 25 fr., maar 'mijne coureur' stak met kop en schouder boven de andere uit. Mijne coureur zou winnen.

2.

Een stukje geschiedenis

Misschien ken je ze wel, de missiewerkers van Scheut. Vele broeders en paters vertrokken in den tijd naar verschillende bestemmingen in verre landen. Onder andere Kongo, China, Rome, enz.

Ze vertrokken op jonge leeftijd en verlieten hun familie en dorpen. Ze kwamen uit verschillende gemeenten in België, onder andere uit Wevelgem, Bellegem, Aalbeke, enz...

3.

Lauwe

Bij ons in de gemeente Lauwe hebben we twee bekende zangers. Eén in Amerika, Tony Sander, zijn echte naam is Tony Santelée, en Willem Vermandere. Die laatste heb ik als jong meisje gekend, omdat we in dezelfde straat woonden.

Zijn moeder en familie wonen nog altijd te Lauwe, ja, zijn ma is een kranig dametje van in de negentig.

Ook één van zijn muzikanten woont in de wijk waar ik woon.

Het gebeurt dat ik Willem zie als hij op bezoek komt naar Lauwe.

In de jaren zeventig waren er bij ons wijkfeesten, die werden gehouden op de hoeve Vanfleteren. Het bestuur toen, had een maand nodig om de schuur op te kuisen voor

het feest. De boer liet hen maar doen, alles moest buiten of in andere schuren worden gezet. Het feest duurde twee dagen...

4.

Verhuizen

Ik woon in Wevelgem.

Daar ben ik komen wonen in het jaar 1976, denk ik.

Ik ben er drie maal verhuisd.

Dan ben ik naar Menen gaan wonen.

En na drie jaar ben ik weer in Wevelgem komen wonen.

Het zal hier dan wel goed zijn...

5.

Streek, stad, straat

Ik ben geboren in Lendeledede thuis.

Ik had al een zus en een broer, ik was de derde in de rij en dan nog 2 zussen en 4 broers.

Wij woonden in een klein huisje en sliepen met vijven op een klein achterkamertje in een bed. Ze noemden ons bed een twijfelaar. De rest van het gezin sliep op de zolder. De zolder was gescheiden met een groot deken. Als het eens goed sneeuwde was onze spreij ondergesneeuwd, want wij sliepen onder de pannen.

In de achterkeuken was er een buizenstoof, waar mijn moeder eten op maakte en brood en pannenkoeken bakte. En in de winter zaten wij allen rond de stoof. Aan de tafel hadden wij geen stoel voor op te zitten het was een lange bank tegen de muur.

In de kleerkast hangt maar een rok en een trui. Wij hadden er een voor af en aan. En de truien breide mijn moeder, sjaals en mutsen en handschoenen ook.

Iedere week moesten we naar de mis.

Ik ben opgegroeid van een moestuin, wij hadden kippen, konijnen, een zwijntje en een koe voor de melk en de boter. Als mijn vader wat geld had, moest dat terug in de commerce.

Thuis moesten we allen aan het vlas werken. Ik heb nooit honger gehad, maar zeker geen luxe. Kortom, ik heb geen luxe nodig. Ik ben tevreden met niet veel. De gezondheid is voor mij zeer belangrijk en dat mijn kinderen gelukkig zijn.

6.

Ik woon in de Groene Dreef in Bellegem met goede burens en mooie huizen. Al de straten zijn van hout:

Beukendreef

Eikendreef

Groene Dreef

Kastanjedreef

Lindedreef

Dat is de wijk van bomen.

Maar nu ga ik naar Bellegem.

7.

Beste,

Ik ben Cindy.

30 jaar woonachtig te Menen.

Ik kom 30 jaar op 29 mei en ben dus van het jaar 1977.

Mijn hobby's zijn: muziek beluisteren en zwemmen.

Ik zal jullie vertellen over Beschut Wonen in Menen = wonen onder begeleiding in Menen. Ik woon nu al 7 jaar in eigen woonst. In het begin woonde ik met mensen samen, maar met verouderen ging dit samenwonen met anderen moeilijk. Dan heb ik een half jaar alleen gewoond in een studio. Dan is de goedkeuring gekomen en nu woon ik samen met mijn vriend Geert die ik al 2 jaar ken. Eigen woonst staat onder leiding van een coördinator, een hele vriendelijke man.

WESTHOEK

1.

Mijn hobby

Ik rijd graag langs de binnenwegjes. Het lijkt alsof het vlugger rijdt, met al die bochten van links naar rechts. Maar je moet ook alles onder controle houden.

Op de binnenwegjes is er weinig verkeer. Maar toch zijn er snelheidsduivels. Als ik het zie dan laat ik mijn gas los en rijdt mijn brommer langzamer.

Ik rijd dikwijls 40 à 50 km. De tijd gaat vlug. Zelfs tot aan de rand van de Kemmelberg en nog verder. En dat ontspant mij, ik vergeet alles wat niet deugd.

2.

Wervik, vroeger en nu

Wervik is de oudste stad van West-Vlaanderen.

Vroegere jaren gingen de mensen gaan werken naar Frankrijk.

Er waren meer dan 1000 grensarbeiders die in Frankrijk werkten.

Aan de grenzen van Wervik waren veel tabakswinkels en cafeetjes en ze deden gouden zaken.

Nu is alles voorbij: nog juist oude huizen die staan te rotten. Nu is Wervik een toeristische stad geworden.

3.

In Oostduinkerke zijn er nog 4 paardenvissers om elke dag garnalen te vangen. Daar komen veel toeristen op af.

Daarnaast zijn er ook twee clubs van garnalenslepers. Een vriend vroeg of ik ook in deze club wou gaan. Dat leek me leuk. Ik ben naar die club geweest om mij in te schrijven om garnalen te slepen. Ik ging naar de zee met de anderen om te slepen.

Het was plezant met de anderen. Ik kwam uit het water met mijn net vol krabben en garnalen.

Wij hebben veel garnalen gevangen.

Wij gingen naar de dijk om ze te kuisen met de toeristen en ze te koken. Dan zijn ze klaar om te verkopen aan de mensen op de dijk.

Ze zijn heel lekker. Wij hebben in twee uur tijd dertien kilo garnalen gevangen. Ik heb vier jaar garnalen gevangen, soms met de anderen, maar ook vaak alleen. Door mijn gezondheid kan ik dat nu niet meer doen en ben ik moeten stoppen. Ik denk er wel nog graag aan terug.

4.

leper is rustige stad.

leper is een mooie stad.

leper is bekend van de eerste wereldoorlog.

In leper komen veel toeristen, Engelse en Franse en Duitse.

Ik woon graag in leper

Ik kom uit Afghanistan.

Ik ben Nahib

5.

Ik ga iedere vrijdag op café met Eddy. Het café noemt café De reiger. Naast de Polderbloem ligt het café. Het is een café en een restaurant. Ik ga 's avonds op café.

Ik drink 2 koffies.

Ik ga iedere zaterdag op café.

Ik ga iedere maandag op café.

Ik wandel naar de post.